

Sygn. akt VI1 U 993/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. (...) w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dorota Witkowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Iwona Piotrowicz

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy D. A.

K. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

z odwołania od dwóch decyzji z dnia 2 lipca 2015 r., znak (...)

1. Zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje w częściach równych wnioskodawczyniom D. A. oraz K. Ż. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 81.344,00 zł (słownie; osiemdziesiąt jeden tysięcy trzysta czterdzieści cztery 00/100zł) z tytułu śmierci K. Ż. (1) w dniu 11 października 2013 roku w skutek wypadku przy pracy.
2. Zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na rzecz D. A. oraz K. Ż. kwotę w wysokości po 180,00zł (słownie: sto osiemdziesiąt 00/100zł) na rzecz każdej z nich tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI 1 U 993/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 lipca 2015 roku znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych w G. odmówił **K. Ż.** prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku śmiertelnego jakiemu uległ K.Ż. (1) w dniu 11 października 2013 roku.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wskutek nieprzedstawienia protokołu powypadkowego lub karty wypadku brak podstaw do przyznania świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego.

/decyzja w aktach ZUS/

Od powyższej decyzji wnioskodawczynie w sprawie (...) wniosła odwołanie wnosząc o zmianę decyzji i przyznania jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku śmiertelnego, jakiemu uległ K. Ż. (1) w dniu 11 października 2013 roku. Wniosła także o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wnioskodawczynie wskazała, że zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa i powinna ulec zmianie zgodnie z żądaniem wnioskodawczynie. Wnioskodawczynie wskazała, że w pismach kierowanych do ZUS podawała, że organ dysponuje wystarczającymi dokumentami do wydania decyzji o przyznaniu świadczeń (protokół powypadkowy i wyrok stwierdzający wypadek przy pracy) i domaganie się innych dokumentów jak np. karty zgonu, która jako formularz statystyczny została dawno zniszczona, jest bezcelowe.

W piśmie z dnia 6 lipca 2015 roku pozwany organ powiadomił pełnomocnika wnioskodawczynie, że odmówił ustalenia prawa do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego z przyczyn nieprzedstawienia oryginału protokołu (...) i jednocześnie stwierdził, że wyrok SR w Malborku z dnia 18 lutego 2015 roku jedynie zobowiązuje Zespół Szkół i Przedszkola w M. do sprostowania pkt 7 protokołu (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, natomiast wniosek o jednorazowe odszkodowanie dla członków rodziny rozpatrywany jest przez ZUS w oparciu o przeprowadzenie stosownego postępowania na podstawie niezbędnej dokumentacji powypadkowej.

Niezrozumiałym jest dla wnioskodawczynie prezentowany przez organ administracji upór i karkołomna wykładania przepisów, która jej zdaniem jest nie do zaakceptowania.

/k. 2-10 odwołanie z załącznikami/

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie i wniósł o zasądzenie od wnioskodawczynie zwrotu kosztów sądowych w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawczynie do dnia sporządzenia odpowiedzi na odwołanie nie przedstawiła protokołu powypadkowego. Załączona do odwołania kopia protokołu nie uznaje zdarzenia z dnia 11 października 2013 roku za wypadek przy pracy. Pozwany wprawdzie dysponuje odpisem wyroku Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 18 lutego 2015 roku sygn. akt IV P 61/14, jednakże nie jest związany ustaleniami tego wyroku, co wynika z orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2004 roku w sprawie II UZP 8/04.

/k. 12 odpowiedź na odwołanie/

Decyzją z dnia 2 lipca 2015 roku znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił **D. A.** prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku śmiertelnego, jakiemu uległ K. Ż. (1) w dniu 11 października 2013 roku.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wskutek nieprzedstawienia protokołu powypadkowego lub karty wypadku brak podstaw do przyznania świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego.

/decyzja w aktach ZUS/

Od powyższej decyzji wnioskodawczynie w sprawie (...) wniosła odwołanie wnosząc o zmianę decyzji i przyznania jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku śmiertelnego, jakiemu uległ K.Ż. (1) w dniu 11 października 2013 roku. Wniosła także o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wnioskodawczynie podała argumentację jak K. Ż.

/k. 2-6 akt VI1U 995/15 odwołanie/

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł argumenty analogiczne jak wobec wnioskodawczynie K. Ż..

/k. 8 akt VI1 U 995/15 odpowiedź na odwołanie/

Postanowieniem z dnia 3 września 2015 roku Sąd Rejonowy Gdańsk Południe w Gdańsku połączył obie w/w sprawy, tj. sprawę VI1 U 995/15 z odwołania D. A. do wspólnego rozpoznania i wyrokowania ze sprawą o sygn.. akt VI1 U 993/15 z odwołania K.Ż. pod wspólną sygnaturą akt VI1U 993/15.

/k. 20 postanowienie/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że K.Ż. (1) podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na stanowisku Dyrektora Zespołu Szkół i Przedszkola w M.. W dniu 11 października 2013r. uległ śmiertelnemu wypadkowi komunikacyjnemu.

Bezspornym jest również, że zmarły pozostawił po sobie żonę K. Ż. oraz córkę D. A.. Między nim a żoną na dzień śmierci nie była orzekana separacja, a córka D. A. jest uprawniona po nim do renty rodzinnej.

Protokołem (...)r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy sporządzonym dnia 26 października 2013r., pracodawca K. Ż. (1) nie uznał zdarzenia z dnia 11 października 2013 roku za wypadek przy pracy.

W protokole tym stwierdzono, że zdarzenie nie spełniało wymogów zdefiniowanych w ustawie o świadczeniach pieniężnych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Zespół powypadkowy ustalił, że K. Ż. (1) mający 54 lata był zatrudniony na stanowisku Dyrektora Zespołu Szkół i Przedszkola w M.. W dniu 11 października 2013 roku wyjeżdżając z O. J., zderzył się z jadącym lewym pasem motocyklistą, który uderzył z dużą prędkością w drzwi kierowcy wpadając do środka samochodu i powodując śmiertelne uszkodzenie ciała K. Ż. (1).

dowód:

- Protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 66-68 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku,

K. Ż. nie zgodziła się z protokołem powypadkowym i twierdząc ostatecznie, że K. Ż. (1) uległ wypadkowi przy pracy pozwem z dnia 4 lutego 2014 roku wniosła do Sądu Rejonowego w Malborku – Sądu Pracy o sprostowanie treści protokołu nr (...) ustalającego okoliczności i przyczyny wypadku przy pracy, sporządzonego w dniu 26 października 2013 roku przez Zespół ds. zbadania przyczyn i okoliczności wypadku pracownika zaistniałego w dniu 11 października 2013 roku w G., zatwierdzonego w dniu 21 stycznia 2014 roku poprzez stwierdzenie w pkt 7, że wypadek z dnia 11 października 2013 roku na skutek, którego śmierć poniósł K. Ż. (1) był wypadkiem przy pracy.

W uzasadnieniu K.Ż. podała, że ustalenia dokonane i utrwalone przez Zespół w protokole powypadkowym nie odzwierciedlają stanu faktycznego i co za tym idzie, końcowe wnioski na temat przyczyn oraz okoliczności wypadku zdarzenia są błędne.

Sprawę zarejestrowano i prowadzono pod sygnaturą akt IVP 61/14.

dowód:

- Pozew k. 2-8 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2014 roku w sprawie IV P 61/14 Sąd Rejonowy w Malborku, z uwagi na pismo procesowe pozwanego z dnia 24 lipca 2014 roku, na mocy art. 84 § 1 k.p.c. zawiadomił o toczącym się postępowaniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. Inspektorat w M. i wezwał go do wzięcia udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego.

dowód:

- Pismo z dnia 24.07.2014 k. 94 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku
- Postanowienie z dnia 14.08.2014 k. 95 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem procesowym z dnia 1 września 2014 roku zgłosił przystąpienie do pozwanego i wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz interwenienta ubocznego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że wg ustaleń poczynionych przez pozwanego pracodawcę zdarzenie, w wyniku którego poniósł śmierć K. Ż. (1), nie pozostawało w żadnym w związku z pracą, a poszkodowany udawał się na prywatną imprezę.

Jednocześnie organ rentowy wskazał, że zgłasza przystąpienie do niniejszej sprawy jako interwenient uboczny po stronie pozwanego, bowiem ma interes prawny w tym, by spór został rozstrzygnięty na korzyść pozwanego.

dowód:

- Pismo z dnia 1 września 2014 k. 104 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku

W dniu 4 listopada 2014 roku odbyła się rozprawa w sprawie akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku, gdzie pełnomocnik interwenienta ubocznego był obecny i miał możliwość czynnego udziału w rozprawie, z czego korzystał. Jednocześnie na koniec posiedzenia pełnomocnik interwenienta ubocznego nie złożył żadnych wniosków dowodowych.

dowód:

- Protokół k. 154-168 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2015 roku w sprawie IV P 61/14 Sąd Rejonowy w Malborku sprostował punkt 7 Protokołu nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy w ten sposób, że ustalił, że zdarzenie z dnia 11 października 2013 roku, na skutek którego K.Ż. (1) poniósł śmierć, jest wypadkiem przy pracy i orzekł o kosztach postępowania.

dowód:

- Wyrok k. 186 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku

Zarówno pozwany jak i interwenient uboczny wnieśli o sporządzenie uzasadnienia wyroku i odpis wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnik ZUS otrzymał w dniu 19 marca 2015 roku.

Od powyższego wyroku żadna ze stron jak i interwenient uboczny nie wywiedli apelacji.

dowód:

- Wniosek pozwanego k. 188 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku,
- Wniosek interwenienta k. 189 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku,
- Zwrotne potwierdzenie odbioru k. 216 akt IV P 61/14 Sądu Rejonowego w Malborku

Decyzjami z dnia 2 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w G. odmówił K. Ż. oraz D. A. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku śmiertelnego, jakiemu uległ K.Ż. (1) w dniu 11 października 2013 roku, z uzasadnieniem takim, że nie przedłożyły protokołu powypadkowego.

Okoliczność bezsporna

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody w postaci dokumentów zawartych w aktach pozwanego oraz aktach Sądu Rejonowego w Malborku IVP 61/14. Oceniając dokumenty Sąd dał im wiarę w zakresie jaki wskazano, bowiem w tym zakresie dowody te wzajemnie się potwierdzały lub uzupełniały tworząc logiczną i spójną całość. Nadto Sąd miał na uwadze, że żadna ze stron nie kwestionowała dokumentów co do ich autentyczności i prawdziwości. Pozwany podnosił jedynie zarzut, że nie jest związany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 18 lutego 2015r. w sprawie IVP 61/14, nie kwestionując jednakowoż istnienia tego wyroku oraz potwierdzając, że nim dysponuje.

Ponieważ wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia fakty zostały wyjaśnione przede wszystkim złożonymi do akt sprawy dokumentami, stosownie do przepisu art. 299 kpc, a contrario, sąd nie przeprowadził dowodu z przesłuchania stron.

Odnosząc się do odwołania i zgłoszonych pozwanemu roszczeń, Sąd miał na uwadze, co następuje.

Odnosnie zarzutu pozwanego, że organ rentowy rozpoznający wniosek o świadczenia z tytułu wypadku przy pracy nie jest związany prawomocnym wyrokiem wydanym w sprawie z powództwa pracownika przeciwko pracodawcy o ustalenie lub zmianę protokołu powypadkowego w zakresie uznania zdarzenia za wypadek przy pracy (art. 365 § 1 k.p.c.) i że wyrok taki nie ma powagi rzeczy osądzonej w sprawie toczącej się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego (art. 366 k.p.c.), Sąd miał na uwadze, że pozwany w tym zakresie opierał się na uchwale Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2004 roku w sprawie II UZP 8/04.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wskazanej uchwały wyraził pogląd m.in., że art. 365 § 1 k.p.c., przypisujący prawomocnemu orzeczeniu sądu moc wiążącą nie tylko wobec stron i sądu, który je wydał, lecz również innych sądów, organów państwowych, a w wypadkach prawem przewidzianych także innych osób oznacza, że "żaden z wymienionych podmiotów nie może negować faktu istnienia prawomocnego orzeczenia i jego treści, niezależnie od tego, czy był, czy nie był stroną tego postępowania. Moc wiążąca (...) nie oznacza jednak związania tym wyrokiem Sądu orzekającego w innej sprawie", bowiem mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia z art. 365 § 1 k.p.c. nie można rozpatrywać w oderwaniu od art. 366 k.p.c., stosownie do którego przymiot powagi rzeczy osądzonej odnosi się tylko "do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami." Granice przedmiotowe powagi rzeczy osądzonej określa przedmiot rozstrzygnięcia i jego podstawa faktyczna, natomiast jej granice podmiotowe obejmują tożsamość obydwu stron procesu, a więc powoda i pozwanego, a także ich następców prawnych.

Sąd Najwyższy wskazał także, że pogląd ten w całej rozciągłości ma zastosowanie w razie powództwa wniesionego przeciwko zakładowi pracy o ustalenie w trybie art. 189 k.p.c., że zdarzenie było wypadkiem przy pracy (sprostowanie protokołu powypadkowego), a następnie odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z mocy ustawy zobowiązanego do wypłacania odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy, bowiem w sprawach tych nie ma ani tożsamości stron, ani tożsamości przedmiotowej, a treść art. 365 § 1 k.p.c. nie prowadzi do wniosku, że z przymiotu prawomocności wynika, iż ma on moc wiążącą także w razie zmiany podmiotowej po jednej ze stron, chyba że zmiana ta wynika z następstwa prawnego po tej stronie. Z wyjątkiem wypadków przewidzianych w ustawie, prawomocny wyrok nie może mieć mocy wiążącej wobec podmiotu, który nie uczestniczył w postępowaniu poprzedzającym wydanie tego wyroku.

Jednak odnosząc powyższe do niniejszej sprawy wskazać należy, że sytuacja pozwanego kształtuje się inaczej aniżeli w omówionej uchwale Sądu najwyższego II UZP 8/2004, albowiem organ rentowy w sprawie IV P 61/14 występował w charakterze interwenienta ubocznego.

Organ rentowy brał udział w sprawie sygn. akt IV P 61/14 przed Sądem Rejonowym w Malborku, gdzie powódka K.Ż. wystąpiła z roszczeniem o sprostowanie protokołu wypadkowego i uznanie, że zdarzenie z dnia 11 października 2013r. było wypadkiem przy pracy. ZUS wstąpił do niniejszego postępowania po stronie pozwanego w charakterze

interwenienta ubocznego i wykazał swój interes prawny. Pozwany organ rentowy brał udział w wymienionym postępowaniu sądowym, a składając wniosek o uzasadnienie wyroku, nie wywiódł apelacji.

Należy wskazać, że celem interwencji ubocznej jest umożliwienie wstąpienia do toczącego się procesu osobie trzeciej, pozostającej poza nim, ale zainteresowanej jego wynikiem dlatego, że zapadłe w tym procesie orzeczenie może w jakimś zakresie dotknąć jej sfery prawnej. Interwient uboczny jest uczestnikiem postępowania w szerokim znaczeniu. W literaturze określa się go pomocnikiem i kontrolerem strony. Pomocnikiem ponieważ czynnościami swoimi interwient ma współdziałać ze stroną, do której przystąpił w celu uzyskania korzystnego dla niej rozstrzygnięcia sprawy. Kontrolerem ponieważ interwient uboczny dla ochrony własnego interesu prawnego może czuwać nad biegiem sprawy i kontrolować czy strona prowadzi należyłą obronę i zgłasza wszystkie przysługujące jej zarzuty przeciwko żądaniom i twierdzeniom strony przeciwnej oraz dowody na poparcie swoich twierdzeń a w razie potrzeby zgłaszać je za stronę, gdy ta nie prowadzi należytej obrony.

Zgodnie z treścią art. 82 k.p.c. interwient uboczny nie może w stosunku do strony, do której przystąpił, podnieść zarzutu, że sprawa została rozstrzygnięta błędnie albo że strona ta prowadziła proces wadliwie, chyba że stan sprawy w chwili przystąpienia interwenienta uniemożliwił mu korzystanie ze środków obrony albo że strona umyślnie lub przez niedbalstwo nie skorzystała ze środków, które nie były interwientowi znane.

Z powyższego przepisu wynika że art. 82 określa skutki, jakie wywołuje interwencja uboczna już po zakończeniu procesu, w stosunkach między interwientem ubocznym a stroną, do której przystąpił. Jego regulacja wskazuje, że interwencja uboczna ma chronić nie tylko interes prawny interwenienta ubocznego, lecz także ma zabezpieczyć stronę przed zarzutami, jakie mógłby w przyszłości zgłosić wobec niej podmiot, w stosunku do którego zapadły wyrok odnosi skutek bezpośredni lub pośrednio oddziałuje na jego sferę prawną. Wstąpienie bowiem interwenienta ubocznego do procesu daje mu tak szerokie uprawnienia procesowe (art. 79 i art. 80 kpc), że może on skutecznie chronić swój interes prawny podejmując wszystkie stosowne czynności procesowe mające zapewnić korzystne dla niego rozstrzygnięcie sprawy. Dlatego, jeżeli mimo to zapadnie wyrok niekorzystny dla strony, do której przystąpił, nie może on w przyszłym procesie regresowym wytoczonym przeciwko niemu lub przez niego stronie, która proces przegrała, podnosić wobec niej zarzutu błędnego rozstrzygnięcia sprawy w wyniku wadliwego prowadzenia przez nią procesu (*exceptio male gesti processus*). Odpowiedzialność za wadliwe rozstrzygnięcie obciąża bowiem w takiej sytuacji nie tylko stronę, lecz także jego samego.

Udział interwenienta ubocznego w procesie kształtuje zatem w pewnym zakresie sytuację procesową i materialnoprawną jego i strony, do której przystąpił, w przyszłym postępowaniu toczonym z ich udziałem w wyniku przegrania procesu przez stronę. Nie pozwala mianowicie na rozpatrywanie w tym postępowaniu zarzutów odnoszących się do przebiegu i wyniku poprzedniego procesu prowadzonego z udziałem interwenienta ubocznego.

A zatem z powyższego wynika, że skoro pozwany przegrał proces przed Sądem Rejonowym w Malborku sygn. akt IV P 61/14 to skutki tego orzeczenia rozciągają się także na Zakład Ubezpieczeń Społecznych, albowiem Zakład uczestniczył w tamtym procesie jako interwient i brał w nim czynny udział. Pozwany mógł zatem podejmować wszelką aktywność dowodową w celu uzyskania dla pozwanego i w późniejszym okresie dla siebie korzystnego rozstrzygnięcia. Udział organu rentowego w procesie IV P 61/14 spowodował, że treść wyroku zapadłego wiąże go, albowiem w tej sytuacji występuje tzw. prawomocność rozszerzona, co oznacza, że w tej sytuacji prawomocne orzeczenie wywołuje również skutek wobec organu rentowego. Taki sens bowiem zakłada instytucja przypozwania i interwencji. Tym samym wbrew twierdzeniu pozwanego, orzeczenie zapadłe w sprawie IV P 61/14 przed Sądem Rejonowym w Malborku, wiąże Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Związanie natomiast treścią prawomocnego orzeczenia oznacza nakaz przyjmowania przez podmioty wymienione w art. 365 § 1 k.p.c. (w tym interwenienta ubocznego), że objętej orzeczeniem sytuacji faktycznej stan prawny przedstawia się tak jak to wynika z sentencji wiążącego orzeczenia, w szczególności nie jest dopuszczalne prowadzenie ponownego sporu co do okoliczności faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia zakończonego sporu sądowego. Inaczej rzecz ujmując nie jest dopuszczalne czynienie odmiennych ustaleń istotnych dla danego stosunku

prawnego zdarzeń faktycznych w innym procesie, chociażby przedmiot tych spraw się różnił (por. wyrok SN z 7 kwietnia PK 225/10 LEX 896456 oraz wyrok SA w Łodzi z dnia 23 stycznia 2013 r. I ACa 1068/12 LEX 1280435).

Mając powyższe na uwadze, wskazać należy, że w sprawie wobec K. Ż. pozwany organ rentowy jest związany treścią prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 18 lutego 2015r. w sprawie IVP 61/14 i w konsekwencji należało przyjąć, iż wypadek z udziałem ubezpieczonego K.Ż. (1) z dnia 11 października 2013 roku był wypadkiem przy pracy i dalej, że K. Ż. przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania w myśl art. 13 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2009.167.1322, ze zm., tzw. ustawa wypadkowa), bowiem była żoną zmarłego ubezpieczonego K. Ż. i nie mieli orzeczonej separacji (art. 13 ust. 3 w/w ustawy a contrario).

Natomiast w odniesieniu do wnioskodawczyni D. A. wskazać należy, że co prawda nie uczestniczyła ona w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Malborku w sprawie IVP 61/14, ale pozwany nie podniósł żadnych argumentów ani nie złożył żadnych wniosków dowodowych, na których mógłby skutecznie oprzeć zarzut, że D. A. nie przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania po zmarłym ojcu K. Ż. (1). W tym zakresie Sąd dysponował zaś dowodem z dokumentu jakim są akta IVP 61/14 i treść prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 18 lutego 2015r. uznającego, że K.Ż. (1) uległ śmiertelnemu wypadkowi przy pracy. Jednocześnie nie było objęte sporem, że D. A. jest córką zmarłego i że jest uprawniona do renty rodzinnej po nim, co w świetle art. 13 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 2 pkt 2 w/w ustawy wypadkowej czyni ją uprawnioną do jednorazowego odszkodowania.

Ponieważ osobami uprawnionym do jednorazowego odszkodowania po zmarłym K. Ż. (1) była jego żona K. Ż. oraz córka D. A., to wysokość jednorazowego odszkodowania została ustalona w oparciu o art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy wypadkowej oraz obwieszczenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. 2015 poz. 251), obowiązujących w dacie wydania zaskarżonej decyzji ZUS tj. w dniu 5 lipca 2015 roku w zw. z treścią art. 12 ust. 5 w zw. z art. 14 ust. 6 ustawy wypadkowej.

Zgodnie z ww. obwieszczeniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2015 roku do dnia 31 marca 2016 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy wynosiła 68.102 zł., gdy do jednorazowego odszkodowania uprawnieni są równocześnie małżonek i jedno lub więcej dzieci zmarłego ubezpieczonego lub rencisty, oraz 13.242 zł z tytułu zwiększenia tego odszkodowania przysługującego na każde z tych dzieci (pkt 7 Obwieszczenia) – łącznie 81.344,00 zł.

Zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy wypadkowej, kwotę jednorazowego odszkodowania dzieli się w równych częściach pomiędzy uprawnionych, tym samym na rzecz wnioskodawczyń K. Ż. oraz D. A. zasądzono w częściach równych kwotę odszkodowania w łącznej wysokości 81.344,00 zł.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów uzasadnia zasada odpowiedzialności za wynik procesu i brzmienie z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.

Zasada odpowiedzialności za wynik procesu oznacza, że strona która sprawę przegrała zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie poniesione przez niego koszty procesu, na które składają się w niniejszej sprawie: koszty zastępstwa procesowego w wysokości po 180 zł (zgodnie z § 12 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013 , poz. 461, ze zm.).

W odwołaniu od zaskarżonej decyzji ZUS pełnomocnik wnioskodawczyń wnosił o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstw procesowego od organu rentowego, co skutkowało rozstrzygnięciem jak w pkt II wyroku.